

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story ■ מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

		Talmud Navigator									
סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
לא נצרכה אלא לסוכה העשויה קיטוניות קיטוניות.	רבה בר רב אדא:										!
וכי דרכה של מלכה לישב בסוכה העשויה קיטוניות קיטוניות?										◊	!
לא נצרכה אלא לקיטוניות שבה.	רב אשי:										◊
בניה בסוכה מעליא הוו יתבי, ואיהי יתבה בקיטוניות משום צניעותא, ומשום הכי לא אמרי לה דבר.	רבנן סברי:	◊	■								!
בניה גבה הוו יתבי, ואפילו הכי לא אמרי לה דבר.	ורבי יהודה סבר:	◊	■								!
הלכה, צריכה שתהא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו.	רב שמואל בר יצחק:										◊
כמאן - כבית שמאי?	אמר ליה רבי אבא:										!
אלא כמאן?	אמר ליה: [רב שמואל בר יצחק]										!
דאמר לך מני?	איכא דאמרי, אמר רבי אבא:										◊
בית שמאי היא, ולא תזוז מינה.	אמר ליה: [רב שמואל בר יצחק]										!
ממאי דבית שמאי ובית הלל בסוכה קטנה פליגי? דלמא בסוכה גדולה פליגי, וכגון דיתבי אפומא דמשולתא, ושולחנו בתוך הבית.	מתקיף לה רב נחמן בר יצחק:										◊
גזרינן שמא ימשך אחר שולחנו	דבית שמאי סברי:	◊	■								!
לא גזרינן.	ובית הלל סברי:	◊	■								!
מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית, בית שמאי פוסלין	ודיקא נמי, דקתני: [בית שמאי]	◊	■								!
מכשירין.	בית הלל:	◊	■								!
ואם איתא מחזקת ואינה מחזקת מיבעי ליה.											!
ובסוכה קטנה לא פליגי?											!
מחזקת ראשו ורובו ושולחנו - כשרה	והתניא: [חכמים]	◊	■								!
עד שיהא בה ארבע אמות על ארבע אמות.	רבי:	◊	■								!
כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות - פסולה	ותניא אידך, רבי:	◊	■								!
אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה	חכמים:	◊	■								!
ואילו שולחנו לא קתני.											!
קשיין אהדדי:											!
אלא לאו שמע מינה: הא - בית שמאי, הא בית הלל.											!
מתניתין נמי דיקא	מר זוטרא:										!
בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין	מדקתני:										!
ואם איתא - בית שמאי אומרים לא יצא ובית הלל אומרים יצא מיבעי ליה.											!
ואלא קשיא מי שהיה											!
לעולם בתרתי פליגי בסוכה קטנה, ופליגי בסוכה גדולה, וחסורי מיחסרא											!
והכי קתני: מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית, בית שמאי אומרים לא יצא	[בית שמאי]	◊	■								!
יצא.	בית הלל:	◊	■								!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סוכה-סוכה	מאן דאמר											
מימרא	[בית שמאי]	◆	■	!								
ושיאנה מחזקת אלא כדי ראשו ורובו בלבד, בית שמאי פוסלין מכשירין.	בית הלל:	◆	■	!								
מאן תנא להא דתנו רבנן: בית שאין בו ארבע אמות על ארבע אמות, פטור מן המזוזה ומן המעקה, ואינו מטמא בנגעים, ואינו נחלט בבתי ערי חומה, ואין חוזרין עליו מעורכי המלחמה, ואין מערבין בו ואין משתתפין בו, ואין מניחין בו עירוב, ואין עושין אותו עיבור בין שתי עירות ואין האחין והשותפין חולקין בו.	[ת"ר]								■	^	◇	
לימא רבי היא ולא רבנן?									‡			
אפילו תימא רבנן. עד כאן לא קאמרי רבנן התם אלא לענין סוכה, דדירת עראי היא. אבל לגבי בית, דדירת קבע הוא - אפילו רבנן מודו, דאי אית ביה ארבע אמות על ארבע אמות - דיירי ביה אינשי, ואי לא - לא דיירי ביה אינשי.									!		◇	
פטור מן המזוזה ומן המעקה ואין מטמא בנגעים ואינו נחלט בבתי ערי חומה ואין חוזרין עליו מעורכי המלחמה.	אמר ר:										■	◇
מאי טעמא?											^	
דבית כתיב בהו בכלהו.											!	◇
ואין מערבין בו ואין משתתפין בו ואין מניחין בו עירוב.											■	◇
מאי טעמא?											^	
דלא חזי לדירה.											!	◇
עירובי הצירות אין מניחין בו, אבל שיתוף - מניחין בו.											■	◇
מאי טעמא?											^	
דלא גרע מחצר שבמבוי.											!	
עירובי הצירות - בחצר, שיתופי מבוי - במבוי.	דתנן:										■	!
עירובי הצירות כחצר?	והינן בה:								‡		!	
הנותן עירובו בבית שער אכסדרה ומרפסת - אינו עירוב, והדר שם אינו אוסר	והתנן:								‡		!	
אלא אימא: עירובי הצירות בבית שבחצר, ושיתופי מבואות כחצר שבמבוי.											!	!
והאי לא גרע מחצר שבמבוי.											■	!
ואין עושין אותו עיבור בין שתי עירות											■	◇
דאפילו כבורגנין לא משוינן ליה.											■	
מאי טעמא?											^	
בורגנין - חזו למילתייהו, והאי - לא חזי למילתיה.											!	◇
ואין האחין והשותפין חולקין בו.											■	◇
טעמא - דלית ביה ארבע אמות, הא אית ביה ארבע אמות - חולקין?											‡	
אין חולקין את החצר עד שיהא בה ארבע אמות לזה וארבע אמות לזה	והתנן:										‡	
אלא אימא: אין בו דין חלוקה כחצר.											!	◇
חצר לפי פתחיה מתחלקת.	דאמר רב הונא:										◆	■
נותן לכל פתח ופתח ארבע אמות, והשאר חולקין אותו בשוה.	רב חסדא:										◆	■
דהני מילי - בית דלמהו קאי, יהבינא ליה חצר. האי דלמיסתר קאי - לא יהבינן ליה חצר.											■	!

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- question-שאלה ^ answer-תירוץ-! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	
סוכה-סוכה	
מימרא	מאן דאמר
היתה גבוהה מעשרים אמה ובא למעטה בכרים וכסתות לא היו מיעוט, ואף על גב דבטליניהו לכולהו, משום דבטלה דעתו אצל כל אדם.	[פסקי שמועות]

Talmud Navigator

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
								♦		